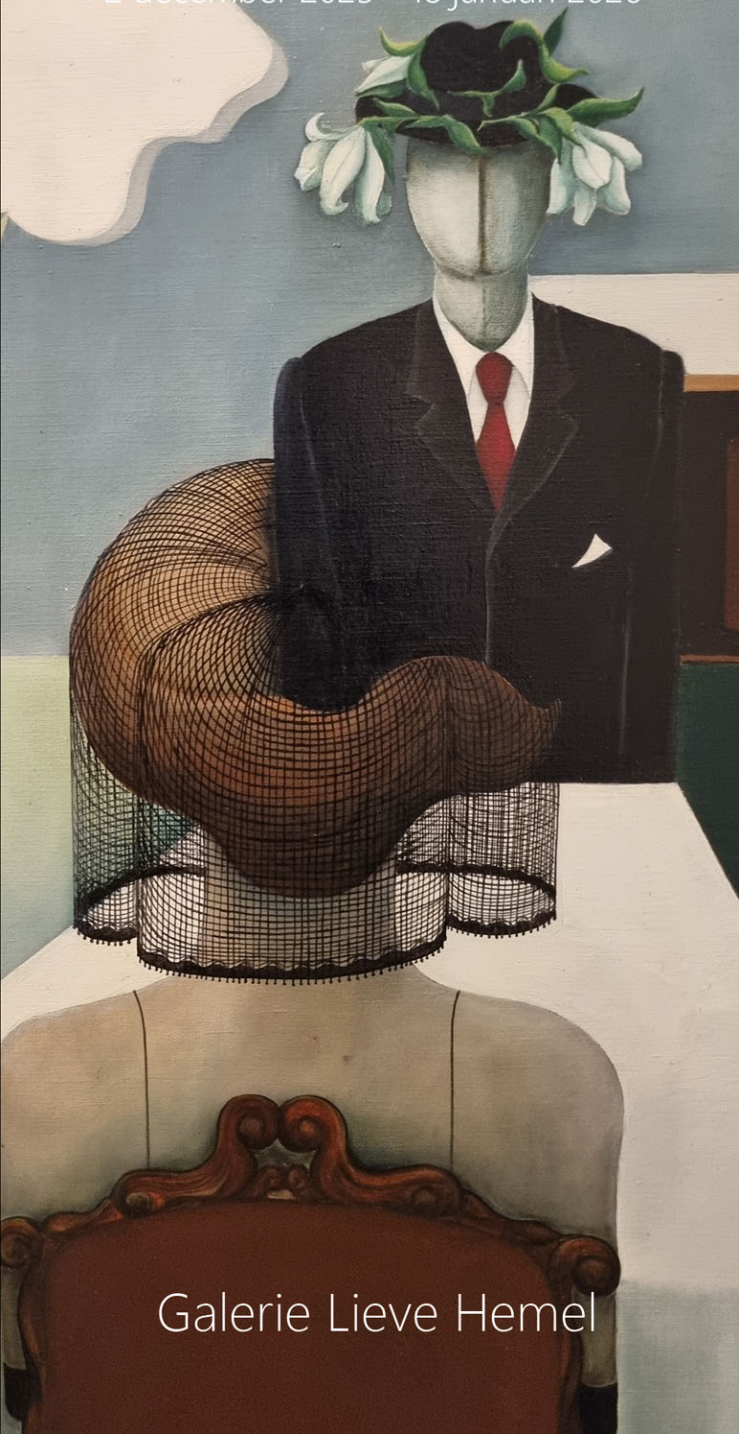

Pas 57 jaar!

2 december 2025 - 18 januari 2026

Galerie Lieve Hemel

GALERIE LIEVE HEMEL

Pas 57 jaar!

2 DECEMBER 2025 - 18 JANUARI 2026

Als u in deze brochure bladert, dan hinkelt u ongemerkt door de tijd. Uw oog zal vallen op schilderijen die ergens op de tijldijn tussen nu en 57 jaar geleden zijn gemaakt. Ik had de ijdele hoop met het vergelijken van klein overzicht van de allereerste kunstenaars met dat van hun opvolgers, een ontwikkeling bloot te leggen, die je niet ziet als je er middenin staat, maar mijn gevoel zegt dat de afstand in tijd te klein is om zoiets nu te duiden, en bovendien zou een dergelijke tentoonstelling breder van opzet moeten zijn, completer in termen van een tijldijn, en rechtvaardiger jegens de vele talenten die in het verleden hebben bijgedragen aan het imago van de galerie. Ik hoop nog lang genoeg in touw te zijn om dat alsnog te doen.

Tot mijn verrassing is er kort geleden een aantal schilderijen opgedoken van Johannes Koster (1941-1975), die de eer had de allereerste tentoonstelling in de galerie op Vijzelgracht te mogen leveren, in 1971. Helaas overleed Koster al in 1975, en is zijn werk daarna uit het zicht geraakt. Met een handvol forse schilderijen voert hij deze tentoonstelling aan.

Not long ago I learned to my delight that a cache of paintings had surfaced by Johannes Koster (1941-1975), who in 1971 had had the honour of having his works grace the inaugural exhibition at the gallery's erstwhile location on Vijzelgracht. Sadly the artist died young, in 1975, and his work was more or less lost in the mists of time. It is only right that he should be the lynchpin of the present exhibition, in which I have included several sizeable paintings by his hand.

But also to my surprise: we do not only commemorate Johannes Koster, we celebrate too the accession of Nard Kwast, the new addition to the gallery, more on the last page.

Nard Kwast - see page 24/25

GALERIE LIEVE HEMEL

Elementenstraat 15, 1014 AR Amsterdam

galerie@lievehemel.nl

Wed - Sun 14-19 uur (between shows please call first)

020 6230060 06 29039095

Text: Koen Nieuwendijk / Translation: Tekstwerk, Amsterdam

Cover: detail of "Dialogue", see p. 3

58e jaargang, nummer 2

Best grappig te ervaren dat ik, in mijn keuze destijds voor de schilderijen van Johannes Koster, sommige overwegingen me nog precies kan herinneren, maar andere nauwelijks. Ik probeer me voor te stellen wat ik toen zou hebben gezegd met de kennis en de ervaring van nu. Dat is natuurlijk een onmogelijk uitgangspunt. Wel kan ik onze afstandelijke verstandhouding beschrijven. Deels kwam die voort uit mijn onervarenheid. Ik keek niet tegen hem op, maar ik begreep hem niet. Hij op zijn beurt keek min of meer langs mij heen, maar niet op mij neer. Toch wist hij mij diep te roeren met een klein paneeltje ("Besloten Voorstelling" 1970, olieverf/doek op paneel, 23 x 23 cm, eigen bezit), waarop uitsluitend een gesloten rood gordijn, waaronder licht zich als het ware ontworstelt aan de overige geheimen daarachter. Het schilderij geeft me het gevoel dat ik toch iets van hem begreep.

Johannes Koster - "Stilleven met Bolhoed" ca 1970 olieverf/doek, 130 x 100 cm

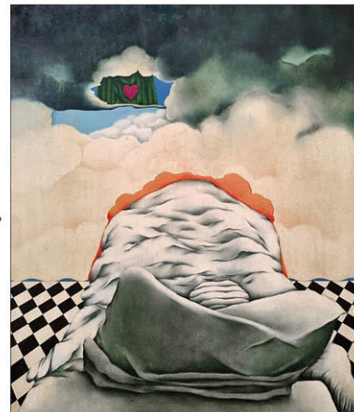
I cannot help feeling amused by the realisation that some of my deliberations while selecting Johannes Koster's paintings have continued to this day to be etched in my memory while others have all but faded away. I have tried to imagine what I would have thought and said at the time had I had the knowledge and experience I have since garnered. Not that such an approach is going to get me anywhere, and so I have chosen to do the next best thing, which is to describe the aloof relationship between the artist and myself, which I now know to have been anchored in part to my own inexperience. It wasn't so much that I held him in awe but rather, that I failed to get what he was about, whereas he tended more or less to look past me – without the slightest air of superiority, I hasten to add. And yet he managed to move me profoundly with a miniature painting entitled "Private Performance" (1970, oil on board, 23 x 23 cm, private collection), which depicts a drawn red curtain at the bottom of which a band of light wrestles free from the other behind-the-scenes secrets. It is this tiny painting to which I owe the feeling that I must have "got" part of him even then.

Johannes Koster
"Man met Hoed"
ca 1970
olieverf/doek
90 x 75 cm

What didn't help matters was that Koster wielded a pricing policy which was firmly based on what was originally known as "Contraprestatie" and later on as "BKR", as a state-run support scheme for artists which involved the latter supplying the government with works of art as a quid pro quo for their collecting state benefits, in fierce contravention – if not to the ruination – of the principles of free market enterprise.

And yet Koster's imagery has undeniably helped me lay the foundation for what over time has blossomed into a personal gallery collection. All in all I owe him, and it is with a sense of gratification that I am finally able to return the favour, half a century after his passing. Maybe, just maybe my displaying this modest collection will result in Johannes Koster's name being added to the list of

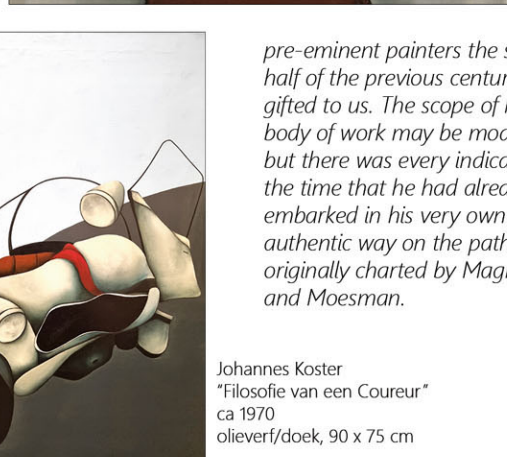

(rechtsboven)
Johannes Koster
"Droom"
ca 1970
olieverf/doek
49 x 42 cm

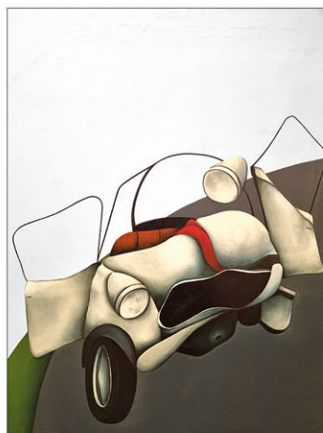
Wat niet hielp was dat zijn prijspolitiek was gebaseerd op de Contraprestatie, een steunprogramma van overheidwege voor kunstenaars, dat elk beleid op de vrije markt doorkruiste, zo niet ruïneerde. Maar onmiskenbaar heeft zijn beeldtaal bijgedragen aan de vormgeving van wat uiteindelijk een persoonlijke galeriecollectie is geworden. Alles bijeen, ik ben hem schatplichtig en kan, vijftig jaar na zijn dood, eindelijk iets terug doen met deze tentoonstelling. Heel misschien leidt het tonen van deze kleine collectie tot een plaats van zijn naam in de rij van opmerkelijke schilders, die de tweede helft van de twintigste eeuw ons heeft geschonken, hoe klein zijn oeuvre ook is, dat zich leek te gaan ontwikkelen vanuit de lijnen die Magritte en Moesman hadden uitgezet, en waarin zijn oorspronkelijkheid evengoed al duidelijk doorschemerde.

Johannes Koster
"Droom"
ca 1970
olieverf/doek
49 x 42 cm

Johannes Koster
"Man"
ca 1970
olieverf/doek
130 x 100 cm

pre-eminent painters the second half of the previous century has gifted to us. The scope of his body of work may be modest, but there was every indication at the time that he had already embarked in his very own authentic way on the path originally charted by Magritte and Moesman.

Johannes Koster
"Filosofie van een Coureur"
ca 1970
olieverf/doek, 90 x 75 cm

Anneke van Brussel
"Het Gelijmde Schaaltje II" 2017
olieverf/paneel, 35 x 40 cm

Hendrick Brandtsoen
"Ei in Nis" 1983
olieverf/paneel 38 x 30,5 cm

Anneke van Brussel
"Jurkje" 1986
acryl/papier, 60 x 44 cm

Hendrick Brandtsoen
"Appels en Klappmuts" 1988
olieverf/paneel
50 x 61 cm

Wat overigens ook uw aandacht waard is, is dat schilder C.B. Muller (1941) hem voorging in een groepstoonstelling in 1970, nog in het piepkleine galerietje in de Sint Jorisstraat - hartje Amsterdam - uit welke tijd zijn schilderijtje "Tante Nixon" stamt (p. 7), dat nog onvoorstelbaar actueel is gezien de huidige bizarre gebeurtenissen in de VS. De boomers onder u weten vast nog wel dat de kreet 'Johnson Molenaar' bedoeld was als een verkapte zware beschuldiging aan de toenmalige president, maar wie dat ongefilterd riep

tijdens een betoging liep grote kans te worden gearresteerd wegens het beledigen van een staatshoofd van een bevriende mogendheid. Muller heeft zijn penselen nog lang niet aan de wilgen gehangen, zie zijn meest recente schilderij (eveneens op p. 7). Veel meer namen zijn het waard hier genoemd te worden, die, net als diverse specialismen, zoals figuratieve keramiek (1970-85), brons (1985-1995) en hedendaags Nederlands zilver (2000-2020), hier helaas niet aan bod zullen komen.

What is also worthy of your attention is that Koster had been preceded by fellow painter C.B. Muller (1941) in a group exhibition held in 1970 at the gallery's tight-spaced original location on Sint Jorisstraat, at the very heart of the city. It was during this time that Muller created a small painting he named "Auntie Nixon", which in view of the bizarre developments that have held the United States in their grip in recent times has lost none of its relevance.

Wijnand Warendorf
"Lilies in Kolf" 2025
olieverf/paneel
70.2 x 50.1 cm

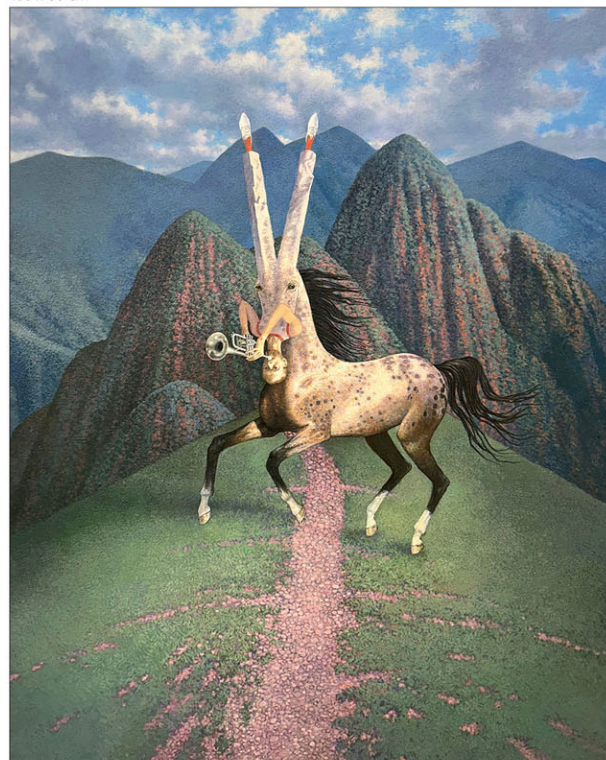

Wijnand Warendorf
"Paprika's in Kolf" 2025
olieverf/paneel
70.2 x 52.2 cm

C.B. Muller
"Tante Nixon" Aunt Nixon 1970
olieverf/doek
40 x 30 cm

C.B. Muller
"Misverstand" Misconception 2023
olieverf/doek
100 x 80 cm

The slogan "Johnson Miller" probably still resonates with the baby boomers among you as the kind of covertly couched accusation (to avoid being arrested during protest marches for hurling insults at the head of state of a friendly nation) of which Lyndon B. Johnson, the then incumbent US president, frequently found himself at the receiving end. You only need to check out Muller's most recent painting on page XX of this brochure, by the way, to see for yourself how long a way off retiring his paintbrushes Muller still is.

We blijven nog even hangen in de zeventiger jaren. In 1972 wandelde Theo Voorzaat (1938-2024) de galerie binnen. Het is bijna onrechtvaardig het hier bij twee schilderijen te houden - "Amsterdam" en "Mathilde" (vermoedelijk draagt zij op het schilderij een creatie van Fong Leng), beide uit 1977 - gezien zijn niet te stuiten werkdrift en zijn achteraf historisch te noemen negatie van wat zich afspeelde in dat deel van de kunstwereld dat zich een air van moreel leiderschap toeëigende, maar daarbij doorschoot naar een van dogmatiek doordeesemde hegemonie, die tot op heden voortduurt, of laten we zeggen, de wens is de vader van de gedachte. Wat zal het later voor jonge kunsthistorici boeiend zijn het hoe en waarom uit te vissen, maar ook moeizaam, want de aandacht in de media hiervoor was de afgelopen drie decennia uiterst spaarzaam, en als het er al van kwam, bij vlogen onverdraagzaam.

Theo Voorzaat
"Amsterdam" 1977
olieverf/doek
40 x 50 cm

Theo Voorzaat
"Mathilde" 1977
olieverf/doek
40 x 50 cm

Alex de Vrede
"Perpetuum Immobile I" 2023
olieverf/paneel
95 x 75 cm

Alex de Vrede
'Associaties Rond
een Glas Sherry'
1988
olieverf/paneel
92,5 x 61 cm

Hoe anders was het in 1971, toen de tentoonstelling van Johannes Kosster recensies kreeg van de grote vier: Hans Redeker (NRC), Fanny Kelk (Het Parool), Lambert Tegenbosch (De Volkskrant) en Ed Wingen (De Telegraaf).

Olav Cleofas van Overbeek
 "Zwarte Bus, Witte Bus, Vaasje"
 1994
 olieverf/doek
 20 x 23 cm

Olav Cleofas van Overbeek
 "Twee Nandu-eieren" *Two Nandu Eggs* 2010
 olieverf/doek
 40 x 50 cm

Olav Cleofas van Overbeek
 "Drie Appels en een Schaal" 1993
 olieverf/doek, 45 x 55 cm

Ben Snijders
 "M.'s Stille Dans" 2009
 acryl/papier op paneel
 49 x 64 cm

Ben Snijders
 "Friend Potje en Wit Emaille" 1978
 olieverf/doek
 40 x 35 cm

Ben Snijders
 "Met Golbarg III" 2016
 acryl/papier op paneel
 21 x 16 cm

Peter van Poppel
"Keukenvrucht" 2015
olieverf/paneel
15,5 x 11,3 cm

Erik van der Esch
"Audientie" 1992-2025
olieverf/paneel
33 x 54 cm

Peter van Poppel
"Ziek Naakt" 1989
tempera en alkyd/karton op hout
32 x 41 cm

"Mannen van Stavast" 2024
olieverf/paneel
25 x 35,7 cm

Let's linger a little longer in the 1970s, when in 1972 Theo Voorzaat (1938-2024) sauntered into the gallery. It feels almost unfair to have him represented by just two of his works, "Amsterdam" and "Mathilde", both of which he painted in 1977, given his irrepressible drive as an artist and his retrospectively historic refusal to acknowledge what was happening at the time in the segment of the art world which, having claimed the prerogative of moral leadership, had slipped into a kind of dogmatism-steeped hegemony that has to date held sway, or perhaps we should simply chalk that up to wishful thinking on their part.

Media attention having been decidedly sparse over the past three decades (as well as marred by bursts of intolerance), it should be both fascinating and challenging for a successive generation of art historians to figure out the hows and what fors.

It was an entirely different world in 1971, when Johannes Koster's exhibition was reviewed by the Big Four: Hans Redeker (NRC Handelsblad, now plain NRC), Fanny Kelk (Het Parool), Lambert Tegenbosch (Volkskrant) and Ed Wingen (De Telegraaf).

Te midden van dit wonderbaarlijk schilderachtig geweld van Nederlandse bodem, wat ze overal ter wereld in één oogopslag herkennen, behalve in Nederland, treft u hier minstens even wonderbaarlijke creatie's aan van twee buitenlandse kunstenaars, uit landen die weinig gemeen hebben met Nederland, wat ze overal ter wereld zien, behalve in Nederland, want dat is een gidsland, toch? O, maar dit is gemeen. Wilt u het doorstrepen?

Goudji, Frans edelsmid met Georgische roots, puttend uit een eeuwenoude cultuur, waarbij de Gouden Eeuw in Nederland zomaar verbleekt, maar dat is toch niet erg?

Tom Eckert, Amerikaan, burger van een enorm land, waar macht en rijkdom om voorrang strijden, waar grote behoefte is aan juist zijn onverbiddelijke idioom van voorrang voor eenvoud en begrip voor vervreemding tegelijk, zeg maar empathie zonder grenzen.

Zij maken mij duidelijk dat als het gaat om adembenemende schoonheid, ontstaan uit menselijke scheppingsdrift, de wereld mijn thuisland is, met inbegrip van Nederland.

Goudji
"Le Baptême des Animaux" 2009
zilver 999, serpentine, sarrancolin
H 42 x 20 x 10 cm - unicum

Tom Eckert
"Abyss" 2007
gepolychromeerd hout
25 x 25 x 102(h) cm

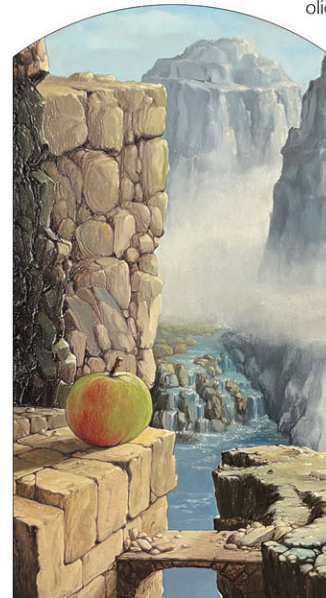
Goudji
"Tirelire à l'Antilope" 2025
zilver 999, jaspe rouge
25 x 33 x 18 cm - unicum

Bernard Verkaaik
 "Gele Pot en Gele Pruimen" *Yellow Jar and Yellow Plums* 2003
 olieverf/paneel
 75 x 100 cm

Eind jaren zeventig voegden Anneke van Brussel en Ben Snijders zich bij de schilders, begin jaren tachtig volgden Olav Cleofas van Overbeek, Alex de Vrede, Karel Sirag en Hendrick Brandtsoen (1938-2003), om er maar een paar te noemen. Van de belangrijkste die daarna tot de gelederen toetraden, waaronder Bernard Verkaaik (1946-2020) en Peter van Poppel (1945-2023), treft in u deze brochure afbeeldingen van schilderijen aan, en zo komen we met de namen van Wijnand Warendorf, Rudolf Hellebaut en Francisco Roa steeds dichterbij het heden. Het had heus wel voeten in de aarde om de ons ontvallen kunstenaars door nieuw bloed te vervangen, maar ik kan niet anders dan toegeven dat ik bijzonder blij ben met hun vervangers, die, al is het met een heel eigen statuur, het brede palet aan stijlen binnen de figuratie, zoals de galerie al bijna zes decennia aan de buitenwereld toont, intact houden.

Karel Sirag
 "Voedsel der Goden - de Appel" 1980
 olieverf/paneel
 17 x 7,7 cm

Karel Sirag
 "Klimaatbeheersing VII - Gas terug" 2025
 olieverf/paneel 5,3 x 3,6

Francisco Roa
 "Stilleven met Calebas" 2020
 gemengde techniek/karton, 97 x 146 cm

Francisco Roa
 "5 Cinco 5" 2024
 gemengde techniek/karton
 15 x 50 cm

Johanna van Oosterhout
 "Zoete Kersen" 2023
 olieverf/paneel
 24 x 24 cm

Johanna van Oosterhout
 'Groen Japans Theekopje met Schelpen' 2021
 olieverf/paneel
 22,5 x 22,8 cm

Bert Kinderdijk
 "Lijn 14" 2023
 olieverf/doek
 60 x 80 cm

Gurt Swanenberg
 Cryptozoology (specimen 13) 2024
 oil on panel
 30 x 40 cm

Bert Kinderdijk
 "De Tas van Elsschot" 2025
 olieverf/doek
 60 x 80 cm

Gurt Swanenberg
 "Pineywoods" 2025
 acrylic on a paper bag
 (McDonald's USA 1991), 29 x 18 cm

The gallery's portfolio of painters was added to in the late 1970s, when Anneke van Brussel and Ben Snijders were welcomed into the fold, followed in the early 1980s by Olav Cleofas van Overbeek, Alex de Vrede and Karel Sirag as well as by Hendrick Brandtsoen (1938-2003), to name but a few. The steady influx of reputable artists continued in subsequent years, Bernard Verkaaik (1946-2020) and Peter van Poppel (1945-2023) among them, works by both of whom are included in this brochure. All of which makes me inch closer to the now, with names such as Wijnand Warenorf, Rudolf Hellebaut and Francisco Roa.

I would be bending the truth if I described my search for worthy successors to those artists who had shuffled off this mortal coil as anything less than a challenge, and yet I have been nothing short of delighted with their substitutes who, each with their very own stature, have enabled me to preserve the broad palette of works by figurativists the gallery has been showing to the outside world for almost 60 years.

Johan Scherft
 "Lost World" 2025
 tekening
 gemengde techniek
 papier op paneel
 40 x 69,1 cm

Johan Scherft
 "Het verdronken land II" 2025
 olieverf/paneel
 50 x 70 cm

Johan Scherft
 "Mammoet" 2025
 olieverf/paneel
 50 x 70 cm

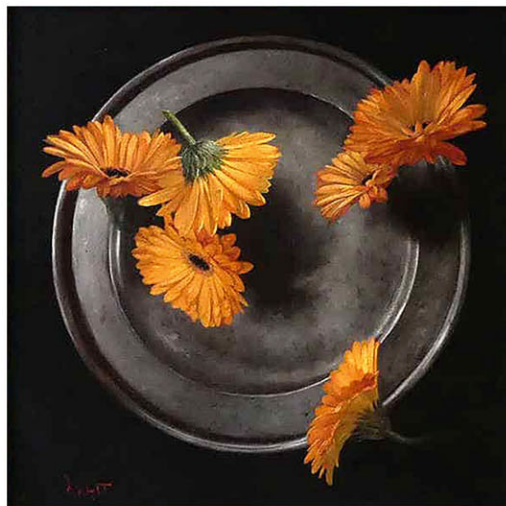

Rudolph Hellebaut
 "Nox" 2023
 olieverf/paneel Ø 24 cm

Rudolph Hellebaut
 "Het Ware Boeket" (Triptiek) 2024
 olieverf/paneel
 40 x 36 cm, open 40 x 80 cm

Waarom ik bij gelegenheid van deze tentoonstelling nog de eer heb een naam toe te kunnen voegen: Nard Kwast (1973), de schilder die onder andere in 2021 in het kader van het Rembrandtproject meewerkte aan het opnieuw schilderen van de Nachtwacht, inclusief de later van het originele schilderij verwijderde delen. Maar hoe bedreven ook in het klassieke kader, op zijn andere been schurkt hij aan de actualiteit, voor nu, door te rammelen aan de usances van het formaat. Met een milde tegendraadsheid brengt hij het stilleven onder in een vierkant, maar dan wel gekoppeld aan een door het tinnen bord benadrukte cirkelvorm, waarvan de doorsnede gelijk is aan de zijden van het denkbeeldige vierkant, dat kleiner is dan het doek, of desnoods de cirkel groter dan het bord – u moet maar bedenken dat schilders magiërs zijn, waardoor woorden altijd tekortschieten in hun beschrijvingen – wat betekent dat u virtueel zwevend loodrecht op het schilderij neerkijkt, en daarna geboeid door wat u ziet vergeet neer te storten.

Nard Kwast
"Gerbera's" 2023
olieverf/doek
40 x 40 cm

Nard Kwast
"Kohlrabi" 2023
olieverf/doek
40 x 40 cm

Nard Kwast
"Grapes on
a 17th-century
pewter plate" 2024
olieverf/doek
40 x 40 cm

And it gets even better, for I have the honour on the occasion of this exhibition to introduce you to Nard Kwast (1973), a painter who among other things was involved in 2021 in the repainting of Rembrandt's "Nightwatch" (on inclusion of the four strips on the outside of the 1642 painting that had been removed in 1715 to shrink the canvas to fit its new location in what is now known as the Royal Palace on Dam Square, but which was originally built as a Town Hall). Nard's prowess where it comes to the classical stylization does not stop him hitching on to contemporary goings-on: he jiggles dimensional conventions and mildly contrarily places his still life within a square that he has coupled with a circle the diameter of which is equal to each of the sides making up the square, thus manipulating you into feeling that you are looking down on the painting at a straight angle while floating above it, at which point – captivated by the sight before your eyes – you forget to crash-land.

Hester Schroor "Hondmens" 2018
tempera en bladgoud op karton
35 x 27 cm